

Gaur 15 urte irabazi zuen lehendabizikoz Realak Espainiako Ligako titulua. Gijonen jokaturako partidu hura historikoa da. Zamorak 27 segundo falta zirela sartutako 2-2ko golak titulua eman baitzien gipuzkoarrei. Guk garai hartako Realeko kide batzuekin gogoratu dugu aste hunkigarri hura.

Asterik hunkigarriena

Gaur 15 urte gertatu zen. Espainiako Lehen Mailako azkeneko jardunaldia. Real zahoan aurreneko tokian. Bigarren, Real Madrid, puntu batera. Gipuzkoarrek Gijonen zeukaten azkeneko neurketa. Madrildarrek Valladoliden.

Jardunaldi erabakigarri horren aurreko astea «nahikoa normala izan zen Zubietan», dio Jesus Mari Zamorak. «Garai hartan, gaur egun baino komunikabide gutxiago zegoen eta jendea ere gutxiago joaten zen Zubietara». Real denboraldi hartan bertan —1980-81ean— hasi zen Zubietan entrenatzen. Ordura arte, hipodromoan entrenatzen zen, «eta Atotxatik autobusez joaten ginen. Han entrenatu eta atzera Atotxara, dutxatzera», oroitzen da Inaxio Kortabarria.

Jende ugari joan zen Gijonera. Realak lehen titulua nola irabazten zuen ikusteko amorratzen zegoen zale oro. Eta, jakina, guztiak sarrera eske jokalariei-eta, «baina guk —dio Periko Alonso— garbi esan genien zuzendaritzako kideei sarreraren kontuak partidua baino egun batzuk lehenago kopondu behar zela, nahikoa goguelako partiduarekin». Zamorak, berriz, «mundu guztiak Gijonera joan nahi» zuela dio. Garai hartan Jose Luis Orbegozo zen Realeko lehendakaria —67an hartu zion lekukoa Antxon Vega de Seoaneri, eta 83an utzi zion postua Iñaki Alkizari— eta direktibarentzat sarreraren kontu hura guztia «sekulako zoramena» izan zen. «Guk ahal genuen guztia egin genuen. Horretan ez du inork kexarik eduki, eta, nik uste dut Gijonera joateko asmoa zuten denak joan zirela azkenean».

Normala den bezala, taldea neurketa baino egun bat lehenago joan zen Asturias aldera, apirilaren 25ean hain zuzen. Zale txuri-urdira ugarik ere bidaia egun bat aurreratzeari erabaki zuen. Gehientsuenek Gijonen bertan egin zuten gaua. Realak ez; Realak Oviedo inguruko hotel batean pasatu zuen gaua, Reconquista hotelean; «izan ere, bagenekien Gijonen egonez gero, sekulako zale pila etorriko zitzaigula hotelera. Hori ez zen ona izango guretzat. Lasaitasuna nahi genuen», dio Orbegozok.

Hamaikako ohikoa Ormaetxeak ateratakoa • Apirilaren 26ko arratsaldeko laurak eta erdiak. Euria. Molinon estadio obretan zen, 1982ko Espainiako Mundialak zirela eta. Jendea blai eginda. Jokalariak berotzera. Sekreturik ez hamaikakoari zego-

kionez. Ezusterik ere ez Realean. Alberto Ormaetxearen —1978tik 1983ra Realean— ohikoa zen; Arkonada (1 zenbakia) atean; Zelaia (2), Gorritz (5), Kortabarria (6) eta Olaizola (3) atzean; Diego (8), Alonso (4) eta Zamora (10) zelai erdian; Idigoras (7), Sartrategi (9) eta Lopez Ufarte (11) aurrean.

17.00ak: partidua-ren hasiera. 17.08ak: penaltia, Gijonen arean. Antonio Maceda liberoak Lopez Ufarteri eginga. Honek: «Konbentzita nengoen neurketan penaltia egingo zidatela, eta horren bila atera nintzen. Aurretik aipatua nion hau Kortabarriari. Orduan normalean txandakatzat botatzen genituen biok penaltia, eta esan nion penaltiren bat egonez gero, berak bota beharko zuela, ni ez nintzelako ausartuko. Eta egin zidatenean, begiradarekin adierazi nion Inaxiori nik egin beharrekoa eginga nuela eta bere unea iritsi zela». Eta han joan zen Kortabarria. Aurrean, atean, Castro zena. «Partiduaren aurretik pentsatua neukan penaltirik egotekotan nora bota. Halaxe egin nuen. Oso lasai nengoen, baina gero neurketaren ondoren pentsatzen hasi eta orduan ohartu nintzen zenbaterainoko garrantzia zuen penalti hark, zeren hemen askotan entzun izan dugu Gazteluk aurreko denboraldian Sevillan egin zuen hutsa. Eta, justua ez bada ere, jendea azkenean horrekin geratzen da», aitortu du gaur egun Real B-ko entrenatzailea den Kortabarriak. 0-1 Realaren alde.

Horrelaxe lehen zatiko azken minutuak iritsi arte, Sportingeko Mesa erdilari meheak, behetik eginiko jaurtiketa eginez, 1-1ko markagailua jarri zuelako. Atsedendira, berdinduta. Une hartan ere Valladolid-Real Madrid partidua atsedendira heldua zen, eta madrildarrak ziren aurretik, Carlos Santillana aurrelariaren gol bati esker. Real eta Real Madrid berdinduta ziren sailkapenean, baina Real aurretik, gol alde zela-eta.

Baina bigarren partea hasi eta beherala berriz ere Mesak gola sartu zuen. 2-1. Titulua Real Madridentzako esku orduan. Realekoak harrituta zeuden Sportingekoekin. Nola borrokatu!...

Jesus Mari Zamoraren jaurtiketa ospetsua. Castro atezaina baloia geratu nahian. Ate azpian, 7 zenbakiarekin, Abel aurrelaria 27 segundo falta ziren.

ARTXIBOKOA

Alonso: «Jokoan ez zeukaten ezer ere, baina latz borrokatu ziren. Bazeukaten haiek Real Madridentzako gaitasunak, baina guk ezin frogatu. Beraiek gerora ere beti esan izan dute ez zutela halakorik. Horixe zioten, behintzat, Espainiako selekzioan gurekin egon ziren Macedak edota Joaquinak». Zamorak esan digun bezala, garai haietan irabazteagatik maiz dirua ematen zitzairen beste taldeei, eta Realekoen irudipena garbia omen zen: Sportingekoek bazuten mahai gainean eskaintzarik. Real Madridentzako beraiek ere ontzat jotzen zuten irabazteagatik dirua ematea inori, Lopez Ufartek gogoratu duenez: «Behin, irrati kate batean Real Madridentzako jokalaria zen Vicente Del Bosque eta biok hitz egiten ari ginela, Del Bosque garbi esan zuen beraiek prest zeudela irabazteagatik dirua emateko, baita hartzeko ere. Beraz...».

«Gijonoko aurrelaria ate azpian azken minutuan!» • Valladolid berdinketako gola egin zuen, baina Real Madridentzako segituan utzi zuen neurketa erabakita: Santillanak —bere bigarren— eta Ulie Stielikek gola sartu, eta

1-3. Eta Real galtzen, 2-1. Eta Gijongo norgehiagokaren amaiera gero eta gertuago. Ormaetxeak bi aldaketa egin zituen: Bakero (17 urte) Xanti Idigorasen ordean, eta Juan Antonio Larrañaga Genaro Zelaia-oren partez. Berriz ere titulua galtzear. «Partiduaren bukaeran —dio Orbegozok— Jose Maria Garcia kazetaria etorri zitzaidan galdezka palkura. Zuzenean zegoen irratiari, «eta, zer, lehendakari, aurretik ere beste aukera bat galdu behar?», esan zidan. Nik: «Egon zaitez, egon zaitez, oraindik ere pare bat minutu falta direlako».

Josean Alkortaren transmisioa

Jende askok irratiz entzun zuen Sporting-Real partidu hura. Urte haietan Herri Irratiko Josean Alkorta zena zen Realaren ahotza. Hauexek izan ziren partidu hartako transmisioko azken uneak:

«Izan dezagun konfiantza azken minutu honetan, guztia galduta dagoela uste dugun arren. Castrok ez du presarik atetik ateratzeko, eta Realeko jokalariek epaileari denbora gal ez dezan eskatuz, baina uste dugu hau guztia galduta dagoela, hona Gijonera etorri diren 15.000 zale ingururen deiezpioarekin, baita hemen gauden

guztion deiezpioarekin ere. Pena handia izan dela uste dugu.

Baina Lopez Ufarteren pase honetan konfiantza gero eta gertuago. Sinestezina da nola dagoen Gijongo Sporting guztia bere zelaiari sartuta. Realak berdindu ezin duen emaitza hori ahal duen bezala defendituz.

Olaizolaren pasea Alonsori, Alonsoren erdiraketa, Castrok saltoa egin, ukabilez jo, baloia Gorritzen gailu da, Gorritzen jaurtiketa, adi Zamorari iritsi baloia, jaurtiki eta goool! Goool! Realaren gola! Gool! Gool! Realaren gola! Goool! Goool! Realaren gola! Zamora! Zamora! Goool! Sinestezina jaunok! Realekoak zelaiari sartu dira... Realak, Zamoraren eskutik, berdinketaren gola sartu du! Kontaezina jaunok! Arauzko denbora bete da dago...».